

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. №. 229.

Anden Session.

64de Møde.

Mandagen den 13de Januar.

(Forts.)

Formanden: Ja, jeg antydede før, at der var formelle Banskfeligheder tilstede ved det oprindelige Forslag; jeg antog det ikke nødvendigt nærmere at udtale mig om dette Punkt, da det var mig bekendt, at de ærede Rigsdagsmænd, der havde stillet Forslaget, vilde tage det tilbage, men jeg skal nu bede bemærket, forsaavidt Nogen udtrykkelig ønsker at optage det, at det umuligt i denne Form kan indføres i Loven, da det refererer sig til Angivelser, der ikke finde deres Plads i Loven; ifjøndt Meningene, med den Realitetsforandring, der er ønsket, er den samme, som er fremkommen i det andet Forslag, saa er dog kun dette andet Forslag saaledes affattet, at det vil kunne optages i Loven. Jeg veed derfor ikke, om den ærede Rigsdagsmand vedblivende vil fastholde det; jeg kan ikke modsætte mig det, da lignende formelle Banskfeligheder have været tilstede ved andre Forslag.

J. N. Hansen: Ja, af den Grund, jeg tidligere ansøgte, maa jeg desuagtet optage det.

Formanden: Begge Forslag ere altsaa optagne. — Kultusministeren har Ordet.

Kultusministeren: Før jeg gaaer over til at omtale det Endringsforslag, som jeg tillod mig at optage, da det af Andre var foreslået, skal jeg ganske kort berøre de andre Punkter, som for Diebliffet ere under Forhandling. Jeg skal begynde med at erklære, at jeg med Hensyn til Afstemningspunktet under Nr. 32, om den østindiske Mission, aldeles tiltræder Udvalgets Forslag; det er en mindre Opmærksomhed paa, hvorledes Forholdet ved Missionssekselskabet i Dresden var ordnet, der

har foranlediget, at Forslag om et forlangt Bidrag af 300 Rbd. er kommet ind i Finantsloven; efterat have havt Anledning til at undersøge Forholdet og adskille dette Bidrag af 300 Rbd. fra det Bidrag til hiint Selskab, der ved en streng Forpligtelse skyldes, maa jeg selv være af den Mening, at der under de nuværende Forhold ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at bevilge det. — Jeg skal dernæst, med Hensyn til Afstemningspunktet Nr. 29, der angaaer Reiseskændier, tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg antager, at her er en Misforstaaelse hos Udvalget, som jeg ikke tidligere har havt Leilighed til at berigtige, fordi den først mødte mig i den trykte Betænkning. Det blev fremført af den ærede Ordfører, at der i den angivne specielle Anledning taar var forlangt 1000 Rbd. mere til Reiseunderstøttelser end ifjor; dette forholder sig, som den ærede Ordfører vil overbevise sig om; ikke saaledes; der er virkelig kun forlangt 500 Rbd. mere, end der ifjor blev bevilget. Ifjor blev nemlig, som den da vedtagne Finantslov udviser, bevilget Reiseunderstøttelser i to Afdelinger, nemlig i Almindelighed 2500 Rbd., og for Kunstnere i Særdeleshed 1000 Rbd., altsaa i det Hele 3500 Rbd., medens der taar er forlangt 4000 Rbd.; det er altsaa kun en Forøgelse af 500 Rbd. i det angivne Diemed. Forsaavidt der nemlig netop til dette specielle Diemed skulde fremkomme et større Krav, har jeg troet, at det maatte komme under Overveielse, om det var saa vigtigt, at det maatte tilfredsstilles ved at indskrænke de Understøttelser, der kunde gives i andre Diemed, idet jeg ikke troede under de nuværende Forhold at burde andrage paa en Forhøielse af mere end 500 Rbd. Forsaavidt denne Forhøielse til det angivne Diemed er forlangt alene med Hensyn til Lærere ved det polytechniske Institut, saa er det skeet af den